

Adolph.

Mich? . . . isch's möglich! (fir sich) Sie will mich wieder ins Netz locke . . . awer ich will gar nimmig eso dumm si.

Emma.

Un ich ha-n-Unrecht g'ha, ich sieh scho . . . Sie hän mich vergesse . . .

Adolph.

Ich Sie vergesse! . . . wo d'ganze Zit an nit anders denk as an Sie!

Emma.

G'wiss . . . Sie hän mich noch gern?

Adolph.

Natirlich . . . un wenn Sie mich in dem Alte will vorzieh, so leg ich Ihre mi Person, mine Nähmaschine un mi Zimmer z'Fiesse.

Emma.

A la bonne heure! . . . das isch jetz emol g'redt . . . ich nimm alles a . . . in drei Monet bin ich màjeràn, derno hirothe mr.

Adolph (fir sich).

Nodem was i erfahre ha? . . . merci.

Emma.

Sie sage? . . .

Adolph.

Bäh! . . . verstell Di doch nimmig . . . 's isch unnöthig zwische-n-uns . . . mr kenne-n-is jo gern ha, ohne z'hirothe.

Emma (zornig).

Un Sie traüe mir eso ebbes z'sage? . . . wenn Sie fir das ku sin, so kenne Se wieder geh . . . 's isch fertig zwische-n-uns! . . .

VII. Uftritt.

Adolph, derno Fritz.

Adolph (allei).

Wie die sich verstelle ka! . . . awer 's isch eithüen . . . ich verwitsch se doch . . .

Fritz (kunnt hinte-n-ine).

Oho! . . . ne Herr do bi mir? . . .

Adolph.

Güet! . . . do kunnt am End noch Einer.

Fritz.

Eh, tiens, das G'sicht sott ich kenne! . . .

Adolph.

Ah, ah . . . hà mir nitt e Mariage g'macht gestert z'Nacht mitnander? . . .

Fritz.

Im Café . . . c'est ça . . . ich hàtt nitt glaübt, Sie do az'treffe.

Adolph.

Ich o nitt . . . kenne Sie denn ebber do?

Fritz.

Un Sie?

Adolph.

Oh, ich! . . . 's isch e ganze G'schichte . . . ne Jumpfre, wo-n-ich atrofte ha do . . .

Fritz.

Ne Jumpfre?

Adolph.

Oder e junge Dame . . . doch, das thät Sie wenig intressiere . . . drum lewe Se wohl . . . (er geht gege dr Thüre).